

شکل ۱ - تصویر الهه فراوانی - مکثوف در
تپه سراب ترددیک گرمانشاه - متعلق به حدود
۶۰۰۰ سال پیش از میلاد . موزه ایران باستان -
ارتفاع مجسمه ۶ سانتیمتر

دکتر عیسی یهیان
استاد دانشکده ادبیات

نونهایی از: شاهکارهای هنری ایران از مشت هزار سال پیش

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات مردمی

ولی با وجود تمام این پیدا شده هنوز معلوم نیست اقوامی که این تمدن را در این سرزمین بوجود آورده اند از چه تعدادی بودند. آیا آنها مردمانی بودند که در همان سرزمین بوجود آمده بودند ، یا از محل دیگری با آن نواحی مهاجرت کرده بودند .

قطعاً خوانتگان میگویند چه مانعی دارد که در همان سرزمین بوجود آمده باشند . ولی باستان شناسان ناچار ند بگویند از محل دیگری به آن سرزمین آمدند ، چون مثلاً در شهرهایی مانند شهر شوش ، قدیمترین آثاری که روی زمین بکر بدست آمده بقدری از نظر ارزش هنری عالیست ، که قطعاً از مردمی بوده است که لااقل چندین هزار سال مدنیت را پشت سر گذاشته بوده اند . اگر بنابود این مردم در همان محل

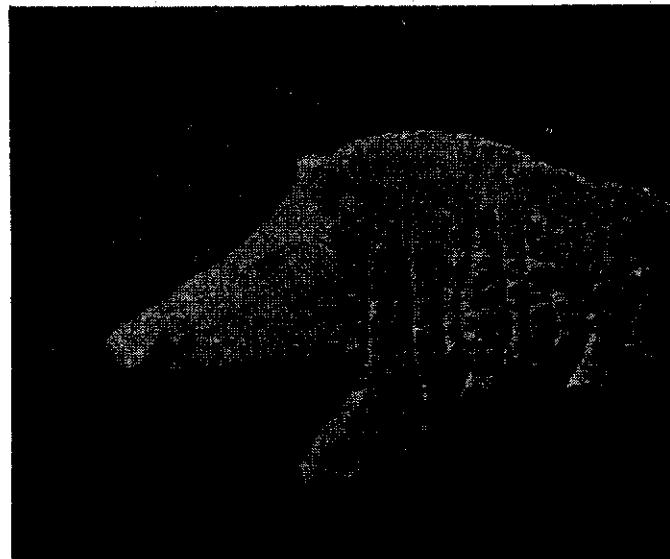
در سالهای اخیر ، هنر قدیم ایران پیش از سایق موردن توجه خارجیان واقع گردیده . در حقیقت در حدود نیم قرن قبل از جنگ اول جهانی ، دستجات متعدد محققان ، کاوش کنندگان و هیئت های علمی مأمور از طرف دانشگاه ها یا موزه ها ، خاک بین النهرین را زیروزی کردند ، و آثار زیادی از زیر خاک آن پیرون آوردند ، و طبعاً با کشف این آثار بود که نتیجه گرفتند که بین النهرین اولین مرکزی بوده است که تمدن نوع بشر در آن بوجود آمده است ، و این نتیجه را کتبه های متعددی که در آن سرزمین پیدا شده بود تأیید میکرد . در واقع برای نخستین بار مقدمات ایجاد خط میخی در سومر ، و خصوصاً در شوش و نواحی مجاور آن ، مانند شهرهای اور ، اوروك ، جمدة نصر وغیره ، فراهم شده بود .

شکل ۳ - مجسمه زن اسپانیولی کار «لورنس» - ۱۹۳۹

برای این دو مجسمه کوچک یک قفسه بخصوص تخصیص دهد ، و آنرا طوری روشن کنند که توجه تماشاکنندگان را بخود جلب کند . در واقع زنی که در شکل شماره (۱) نشان داده شده بدبست هنرمندی ساخته شده ، که کاملاً بهتر خود مسلط بوده . تناسب خطوط کاملاً رعایت شده ، و اگر این مجسمه سر تدارد برای این است که نقشی از شخص معینی نیست ، بلکه تصویر الهایست ، الهه آبدانی و فراوانی ، که شیر در پستانهایش لبریز است ، و فراوانی وقدرت و شادی از آن تراوش میکند . شاید وقتی هنرمند این مجسمه را ساخت ، و بسر او رسید ، وحشت داشت که سری برای او بسازد ، زیرا در واقع مگر میتوان برای الهه سری ساخت . مگر نهاینکه الهه با انسان شابه‌تی ندارد ، و چیزی مافوق انسانهایست .

مجسمه‌ساز فرانسوی «لورنس» در سال ۱۹۳۹ زن اسپانیولی را بهمین صورت نقش کرده (شکل ۳) . او هم از نمایاندن

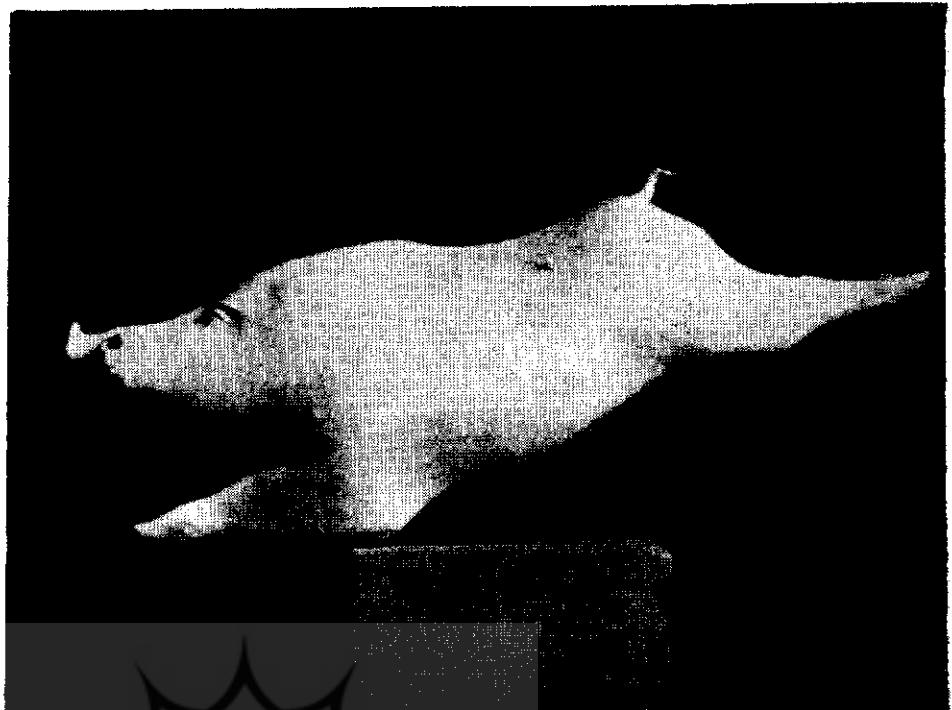
شکل ۴ - تصویر یک خود وحشی - مکثوف در تپه سراب نزدیک کرمانشاه - متعلق به حدود ۶۰۰۰ سال پیش از میلاد

بوجود آمده باشند لازم میبود آثاری از زمانهاییکه هنوز هنری نداشتند ، و در جستجوی راهی برای پیدا کردن هنر و تمدن بودند کشف گردد .

این آثار در جستجوی اولیه در شهری مانند کاشان بدبست آمده ، و تدریجیاً نظریه‌ای در بسیاری از نقاط ایران از زیر خاک بیرون می‌آید ، و این امر باعث شده است که در حال حاضر فرانسویان با سرپرستی داشتمند معروف آقای پروفسور گیرشمن ، و ایطالیائیها با راهنمایی شرق‌شناس و باستان‌شناس شهیر آقای پروفسور توجی ، و امریکائیها با سرپرستی هیئت‌های متعدد از دانشگاهها یا موزه‌های آن کشور ، علاقمند بتحفه‌های در خاک ایران شده‌اند . پیدایش‌های زیویه ، حسلو و مارلیک باعث تأیید این نظر و تشویق آفان در راه کاوش‌های علمی گردید .

اخیراً در تپه سراب نزدیک کرمانشاه دو مجسمه کوچک از گل پخته کشف گردید ، که دونمونه از شاهکارهای هنری هشتادهزار سال پیش میباشد . این دو شاهکار اگر بدبست قاچاقچیان افتاده بود از بین میرفت ، زیرا آنها فقط بطلا ، خصوصاً به جامه‌های زرین ، و مجسمه‌های گاو و قوچ ، علاقه دارند ، و بقیه اشیائیکه بدبستان میرسد توجه آنها را بخود معطوف نمی‌سازد (شکلهای ۱ و ۲) .

بسیار قابل توجه است که دیده شود مردمیکه ۸۰۰۰ سال پیش در تپه سراب سکونت داشته‌اند مجسمه‌های ساخته‌اند ، که امروز در میان هر نوع «بینال» یا نمایشگاهی از هنر جدید ، خود را غریبه نمیدانند . حق این است که موزه ایران باستان

راست : شکل ۴ - مجسمه گراز - کار «پومپون» - ۱۹۳۵

چپ : شکل ۵ - دسته چاقوئی که در استخوان تراشیده شده و تیغه آن از سنگ است این دسته چاقو انسانی را در حال تواضع در مقابل خداوند نشان میدهد و از په سیلک در مجاورت شهر کاشان پیدا شده - ۴۰۰ پیش از میلاد - موزه ایران باستان

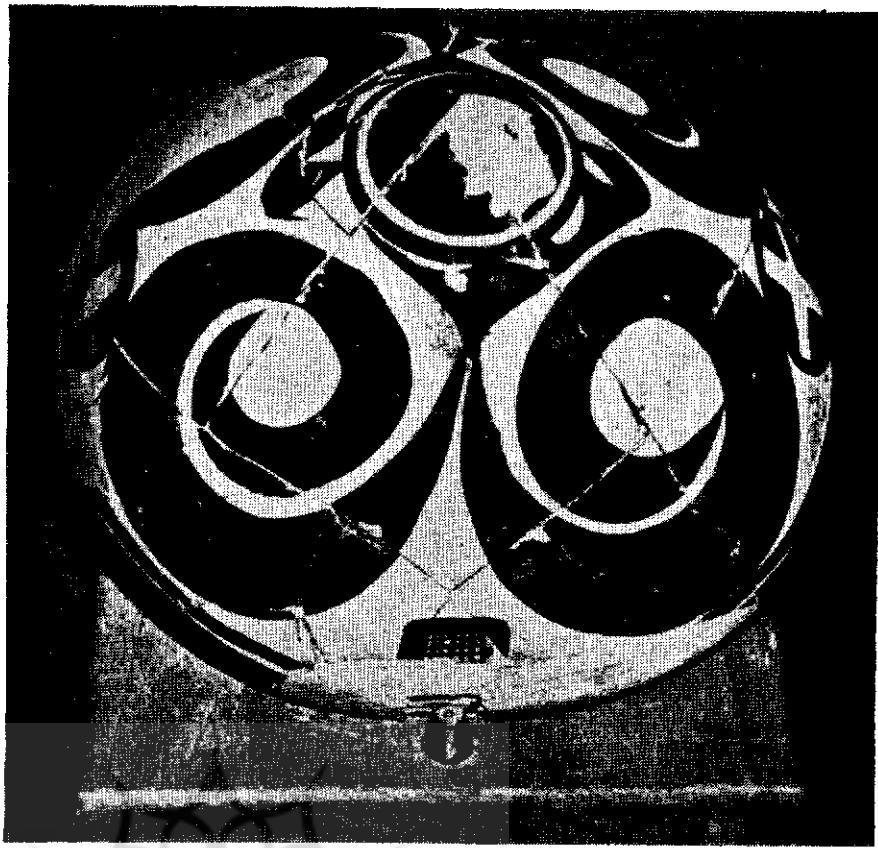
آش میخورد، از دوشاخ بزکوهی استفاده نموده، و آنرا بصورت مارپیچ بزرگی درآورده، درحالیکه خود حیوان نسبت بشاخهایش بسیار کوچک نشان داده شده. درواقع چیزی که در بزکوهی بیش از همه توجه انسان را بخود جلب میکند همان شاخهای بلند است. مگر در همین سالهای اخیر پیکاسو و مقلدانش چشم و بینی و دست و پا و حتی پستانهای انسان را از هم تفکیک نکرده و هر کدام را بمیل و سلیقه خودشان در هر محلی که خوششان آمد قرار ندادند. بسیاری از ما هنوز از بعضی از این گونه کارهای نقاشی مانند پیکاسو سردرنیارده‌ایم، ولی کار نقاش تل بکون فهمیدنی است، زیرا بقلمی شاخهای این حیوان اورا محدود ساخته که جز آن چیزی ندیده، و آنرا موضوع تزیین ظرف خود قرار داده است (شکل ۶). بنابراین شاید بتوانیم آن مطلب را که بارها بزبان آورده شده تکرار کنیم که در این عالم هیچ چیز تازه نیست، و یا این جهان کهنه‌تر از آن است که من و شما تصور آنرا میکنیم.

مالحظه فرمایید هنرمند مارلیک گاو را به صورت درآورده است (شکل ۷). این گاو با خرس سفید هنرمند فرانسوی قابل مقایسه است (شکل ۸). گاو مارلیک از حدود سه هزار سال پیش است و اگر شما میتوانستید عکس رنگین آنرا ببینید بیش از این از دیدن آن لذت میبردید.

صورت آن زن وحشت داشته، زیرا صورت اورا چنان زیبا میپنداشته که بخود اجازه طرح آنرا نمیداده است. هنرمند سرابی یک خوک وحشی نیز با گل ساخته (شکل ۲) و برای نشان دادن پشمها بدن او خطوط غیر منظمی کشیده. مجسمه‌ساز فرانسوی «پومپون» در سال ۱۹۲۵ همان گراز را بهمان سیلک در سنگ تراشیده (شکل ۴). مثل اینکه این دو گراز با هم برادرند یا اطرز فکر هنرمند هشت هزار سال پیش با هنرمند قرن بیستم یکی بوده است.

دسته چاقوئی که در استخوان تراشیده شده و در پائین ترین طبقات پیه سیلک در مجاورت کاشان کشف گردیده متعلق به ۴۰۰ سال پیش از میلاد است. در اینجا انسانی در مقابل خداوند در حال تواضع ایستاده. تیغه چاقو از سنگ چخماق بوده، زیرا در آن زمان انسان هنوز بوجود فلزات پی نبرده بوده است، یا لاقل نمیتوانسته است از آن برای ساختن تیغه چاقو استفاده کند. با اینحال این دسته چاقورا در استخوان با کمال مهارت تراشیده است (شکل ۵).

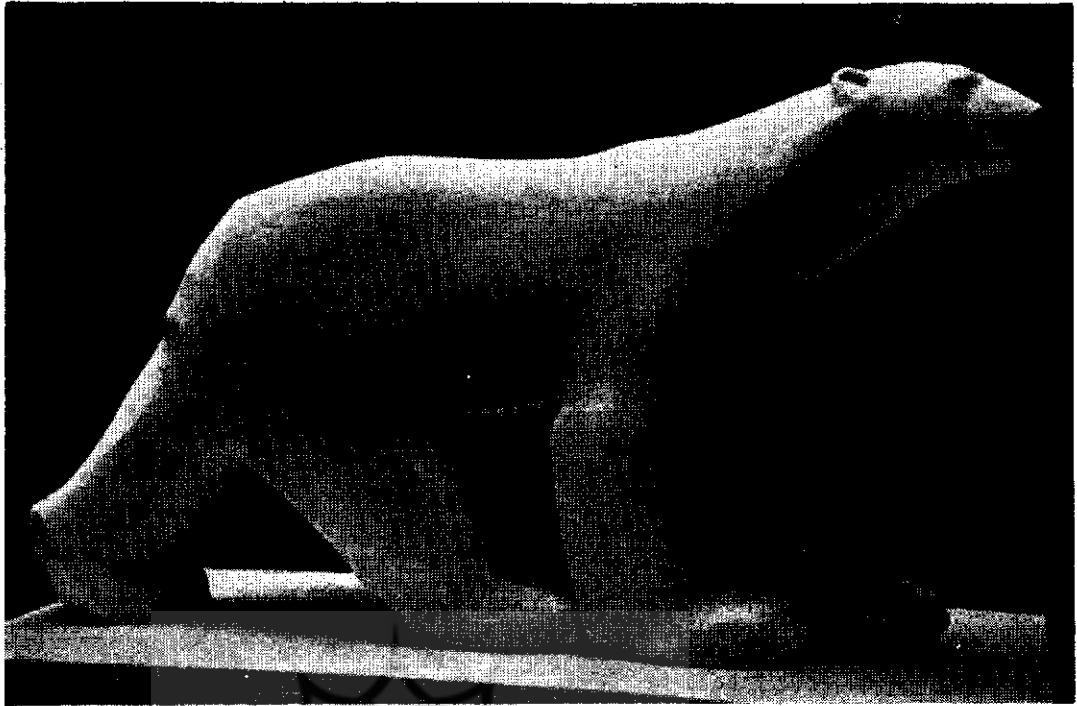
در تل بکون، قردهای تخت جمشید، در حدود شش هزار سال پیش، هنرمند نقاش برای زینت کاسه‌ای که در آن آب یا

شکل ۶ - گاهه سفالین منقوش که از تل باکون نزدیک تخت جمشید پیدا شده و متعلق به ۳۶۰۰ سال پیش از میلاد است . روی این ظرف نقش شاخ های بزرگواری بصورت تزئینی دیده میشود .
موزه ایران باستان

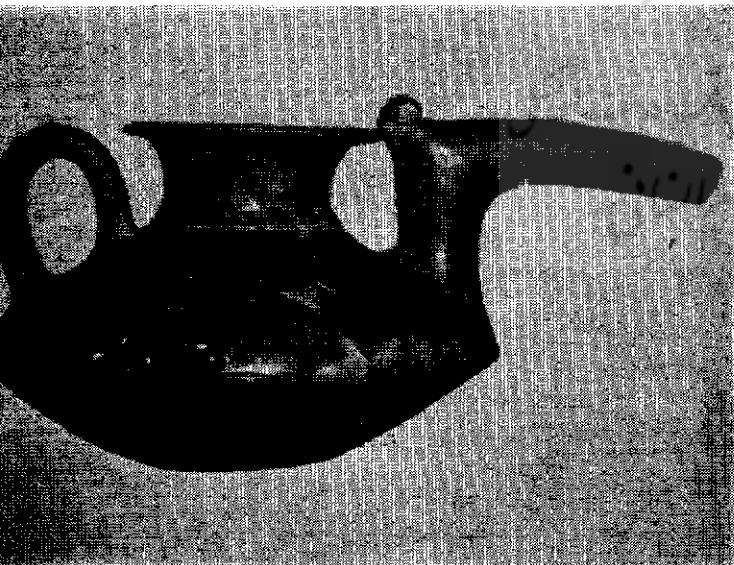

شکل ۷ - گاو مارلیک - گلکسیون شخصی
دنیویورک . ارتفاع ۱۰ سانتیمتر

شکل ۸ - خرس سفید کار فرآنسو
پومیون هنرمند فرانسوی- از مرمر سفید

شکل ۹ - ظرف سنالین مکنوف در تئه سیلک مجاورت شهر کاشان . از قرن یازده پیش از میلاد - موزه ایران باستان

در کدام مغازه‌های از مغازه‌های تهران ظرف زیبائی نظری
آنچه که هنرمند کاشی در تئه سیلک ، در سه هزار سال پیش ،
بوجود آورده میتوانید پیدا کنید (شکل ۹). این ظرف را
آراییها هنگام ورودشان به تئه سیلک در حدود ۱۰۰۰ سال
پیش از میلاد از گل ساختند و بکوره بردن و سپس بعد از اجسام
مراسم مذهبی در آن آب متبرکی ریختند ، و کنار مردمهای
ذرگوری قرار دادند ، و آفای پروفوسور گیرشمن آنرا از آن
گور بیرون آورده ، و بموزه ایران باستان سپرد ، تا شما بتوانید
آنرا ببینید ، و تنجیدهای که میل دارید از دینن آن بگیرید .

* * *

از مقایسه این کارها باین تنججه میرسیم که هنرمندان
سرزمین ایران از حدود ۸۰۰۰ سال پیش شاهکارهای بوجود
آورده‌اند که حتی امروز هم ما از دینن آن لذت می‌بریم .
بهمین دلیل است که امروز تعداد زیادی از محققان خارجی
توجه خود را بخاک کشور ما معطوف ساخته‌اند ، و در صدد
برآمده‌اند در نقاط متعددی تقاضای کاوش‌های علمی بنمایند ،
و مقامات مسئول داخلی نیز ، در حدود اعتباراتی که در اختیارشان
قرار داده شده ، از اهمیت تحقیقاتی که ممکن است بوسیله
دانشمندان ایرانی در این زمینه بعمل آید بی‌اطلاع نیستند ،
وهیئت‌های متعددی بنقطه مختلف اعزام داشته‌اند ، و امید است
بزودی کاوش‌های علمی بدست ایرانیان مجددًا شروع شده ،
نتایجی نظیر نتایج حاصله از کاوش‌های مارلیک ، و شاید حتی
بهتر از آن بدست آورند .